

ת"פ 51984/09/14 - מדינת ישראל נגד מוהנאד חרובי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51984-09-14 מדינת ישראל נ' חרובי
תיק חיצוני: 000338968/2014

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מוהנאד חרובי

גזר דין

כתב האישום וההסדר:

ביום 17.05.15 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. עמדת המאשימה למאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילה ואילו הסנגור יטען לעונש של מאסר על תנאי בלבד ושל"צ.

נוכח הודאתו הנאשם הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן - בעבירה של מסיע תושב זר שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 31.07.14, אסף הנאשם ברכבו, מאזור מחסום חבלה, תושב זר, בהסתמך על דברי האחרון שמסר כי הוא מחזיק באישורים כדיון, על אף שאישורים אלו כללו רק את אזור קו התפר. באותן הנסיבות, היו השניים בדרכם לעבוד בבני ברק. בתאריכים 27.07.14-28.07.14, הסיע הנאשם את אותו תושב זר לעבודתו בבני ברק.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה לעניין נסיבות ביצוע העבירה. חומרת העבירה והפוטנציאל הטמון בעבירות אלו לפגיעה באזרחי ישראל. ב"כ המאשימה טענה כי אומנם חלף זמן אולם מעשיו של הנאשם הם חמורים בהתחשב במצב בארץ.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה התומכת בעמדתה וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן כי נוכח חומרת העבירה יש לדחות את המלצות תסקירי שירות המבחן. נוכח חומרת העבירה המאשימה סבורה כי רק עונש של עבודות שירות יהלום

את חומרת העבירה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא קיבל תמורה לעשיית העבירה בחלוף הזמן. כתב האישום תוקן לקולא, יש לנאשם קשר עם המוסע שהיו לו אישורים להיכנס לישראל עד חודשיים לפני מועד ביצוע העבירה. כאשר במועד ביצוע העבירה היה לו אישור כניסה לקו התפר, ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בהמלצת שירות המבחן וזאת נוכח התסקיר החיובי.

דין והכרעה:

מדובר בשווה שאין לו אישור כניסה לישראל. הערך המוגן הינו פגיעה בביטחונם של תושבי מדינת ישראל נוכח החשש כי אנשים שאסור להם להיכנס למדינת ישראל נכנסים ועלולים לפגוע בתושבי המדינה וזאת בהעדר ביקורת של רשויות המדינה.

מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי האזור נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת אבו סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מספר 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימאלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מוסעים שעולה על שישה. **בהלכת אבו סאלם** כבוד השופט חשין עמד על כללי הענישה המנחים בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק הדין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 **טלעת חטיב נ' מדינת ישראל** פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות (להלן: **הלכת חטיב**). האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החרג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **להלכת אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עברין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העברין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **להלכת אבו סאלם**);

יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העברין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העברין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **להלכת אבו סאלם**).

מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של הסעה והעסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונענה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשי מאסר ראה רע"פ 9301/09 מחארג' הנ' מדינת ישראל (19.11.09); רע"פ 756/10 מרעינ' מדינת ישראל (31.01.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 מדינת ישראל לנ' בדווי (17.02.13); ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 מדינת ישראל לנ' ארזי (03.07.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 מדינת ישראל לנ' פרנקל (27.05.13); ת"פ (רחובות) 24051-08-12 מדינת ישראל לנ' יואלעדי (17.09.14). קיימים גם חריגים של אי הרשעה ראה ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 מדינת ישראל לנ' יוסף עטאללה (31.03.14); ת"פ (רמ) 18089-03-10 מדינת ישראל לנ' אסמאעיל אלעמורי (12.07.12) (המדינה לא הגישה ערעורים על החלטות אלו).

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. בהינתן הפרמטרים הבאים ובהתחשב בכך שהנאשם הורשע בעבירה של הסעת שב"ח סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר. כיום לאחר פס"ד אלהרוש רע"פ 3677/13 עולה כי על בית המשפט לבחון מטרת כניסת השוהה לארץ. כאשר מדובר בכניסה למטרת עבודה בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה לגבי השוהה יחל במע"ת. בנסיבות אלו נראה כי עונשו של המעסיק לא יכול לעמוד במתחם מאסר חובה בלבד כעמדת המאשימה, אלא יש מקום לקבוע מתחם גמיש יותר כאמור בהחלטה זו.

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם על בית המשפט בנסיבות העבירה להתחשב בכמות השוהים הבלתי חוקיים אותם הסיע הנאשם, המסגרת בה נעברה העבירה וכוונת הדברים האם הנאשם הסתיר את השוהה בלתי חוקי, ניסה להימלט משוטרים על מנת לבצע את העבירה או כל נסיבה אחרת שיש בה כדי ללמוד על נסיבות מחמירות בעת ביצוע העבירה. אציין כי החוק מבדיל בין ביצוע העבירה בנסיבות מחמירות והעונש גם הוא מחמיר יותר. במקרה הנוכחי לא מתקיימות נסיבות מחמירות. עוד יצוין כי השוהה אחז בידו אישור כניסה לקו התפר. אין בכך להפחית מחומרת העבירה, אך יש לראות בכך נסיבה מקלה לעונש, נוכח העובדה כי רשויות הפיקוח התירו כניסות לקו התפר.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן, לפיו הנאשם בן 33 נשוי ואב לשלושה. מדובר באדם מתפקד, העובד כעצמאי בעבודות עפרה והסעות מזה כשבע שנים, סובל מבעיה רפואית. שביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו בדרך כלל לומה לחייו.

הנאשם קבל אחריות לביצוע העבירה הנדונה.

הנאשם הביע נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור כעונש. שירות המבחן התרשם כי בעונש של"צ יש כדי להוות עונש חינוכי שיקומי במהלכו יתרום מכוחותיו למען אוכלוסייה הנזקקת, עונש שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות.

לפיקה מליץ שירות המבחן להטיל על נאשם עונש של"צ בהיקף של 120 שעות. צוה של"צ יבוצע במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בג'וליה, בעזרה לקשישים.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי שאינו מכביד.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, אני מקבל את הסדר הטיעון בהיותו סביר וראוי בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורציפים החל מיום 01.05.16. אי תשלום שיעור חלקי הקנס יעמיד את כל התשלום במידי, במידה קיים פיקדון הרי שהוא יקוזז מהקנס והיתרה תושב לנאשם.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשים הנאשם יפקיד את רישיונו בתוך 30 יום מהיום במזכירות ביהמ"ש.

ד. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ה. אני מורה לנאשם לבצע 120 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן. במסגרתה מחלקה לשירותים חברתיים בג'ל'וליה.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צוהשל"צמכלבחינה שהיא אובורעבירהנוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו. הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פידין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה ישלהחזירו לידי ואלגורס אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ו, 03 מרץ 2016, במעמד
הצדדים.